

godtgjøreiser til de forskjellige Postmester-embeder, hvortil kommer et Par andre Paragrafer, som altid findes i Kontorholds-godtgjøreisesloven. Der er afknappet Noget i Forslaget, og skjøndt Godtgjøreiserne ikke vare for rundelige, da de bleve fremsatte for Rigsdagen, har jeg fundet mig i disse Afknappinger. Jeg kan altsaa anbefale Thinget at vedtage det foreliggende Lovforslag i den Skikkelse, det har faaet i Folkethinget.

Da ikke Flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Sagens Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finantsaaret fra 1ste April 1888 til 31te Marts 1889.

(Lovforslaget findes i Tillæg C).

Sagen fattes under Forhandling.

Krigsministeren (Wahnsen): Det vil ikke være undgaet det høie Things Opmærksomhed, at der paa Forslaget til Tillægsbevilling for indeværende Finantsaar, saaledes som det blev forelagt i det andet Thing af Regjeringen, fandtes en større Post til Udførelse af visse Befæstningsarbejder i Kjøbenhavns Omegn foruden en Del andre Ting. Naagtet denne Post er udstemt i det andet Thing og altsaa ikke findes i det Lovforslag, der foreligger til Behandling her — jeg vil dog gjøre opmærksom paa, at Regjeringen ikke kan afbtescere ved Lovforslaget, som det nu foreligger, og at jeg har i Sinde til 2den Behandling af det at stille Endringsforslag i saa Henseende, og naagtet jeg af Hensyn til den langt fremrykkede Tid, kunde henvide dels til de Bemærkninger, der ledsage det oprindelige Lovforslag, dels til Udtalelser, der ere faldne fra Regjeringen, navnlig fra Conseilspresidentens og fra min Side under Forhandlingerne i det andet Thing, tror jeg at skulde Thinget fortelleg at omtale denne Sag lidt nærmere.

Det vil være i Thingsets Erindring, at der paa to foregaaende Finantslove, nemlig for 1886—87 og 1887—88, af dette Thing er bevilget Summer til Udførelsen af visse permanente Befæstningsforanstaltninger i Nærheden af Kjøbenhavn paa de saakaldte Nord- og Nordvestfronter. Jeg er gaaet ud fra, at Landstthinget, idet det har bevilget disse Summer, har hadt den samme Opfattelse af Forholdene paa dette Omraade som Regjeringen, nemlig den, at hvis Landet uheldeligvis paa en eller anden Maade skulde blive draget ind i en Krig under en almindelig europæisk Konflikt, vilde Hovedstaden være det Punkt i Landet, man fortrinnsvis vilde være henvist til at forsvare, ligesom Hovedstaden selvfølgelig vilde være det Punkt, som en Fjende, der vilde bringe os ud af vor Neutralitet eller berøve os vor Selvbestemmelsesret, nærmest vilde være henvist til at angribe, fordi han ad den Vej hurtigst kunde naae til det Resultat, han tilsigtede. Regjeringen havde gjort opmærksom paa, at Hovedstaden paa Grund af de Betragtninger, jeg her har gjort gjældende, absolut maatte forsvares, naar der kom en Krig, selv om den var fuldstændig ubefæstet, om ikke ved Andet, saa ved Hjælp af Fæltbefæstninger, som den mobile Hær kunde støtte sig til; men Regjeringen har tillige gjort opmærksom paa, at et saadant Forsvar havde overordentlig ringe Betydning, og netop derfor har den foreslaaet de Foranstaltninger, som ere udførte efter Bevillinger paa de to tidligere Finantslove, som Landstthinget havde tiltraadt. Smidstid vil det let ses, at disse Forsvarsforanstaltninger, der, selv om de ikke blive fortsatte, altid ville have en vis Betydning, og lette Hæren den Opgave at forsvare Kjøbenhavn alligevel vilde være ufuldstændige, saa længe endnu den hele milelange Beskfront var aaben. Det var altsaa denne Maadning, vor Hær vilde være bleven nødt til at forsvare, og det er let at indse, at selv om der paa Grund af de tidligere udførte Arbejder var den Fordel, at den høire Flot paa en vis Maade var dækket, kunde Forsvaret af den aabne Beskfront kun føres i Dage, maaste kun i Timer. Da Forholdene derfor for et Aar siden i Slutningen af Samlingen stillede sig, som det vil være det høie Thing bekendt, nemlig at der ikke kom til at foreligge en regelmæssig Finantslov, naagtet Regjeringen dog havde gjort Sit til, at det kunde ske, derved at den ikke havde opført Befæstningsværker paa Finantsloven, var Regjeringen henvist til paa eget Ansvar at arbejde videre og overveje, hvad der saa skulde gjøres. Samtidig med, at Finants-